

PROČ BŮH STVOŘIL ŠVÁBY?

Dětské otázky se mohou zdát někdy zvláštní, ale často v sobě ukrývají určité vnitřní hledání. Děti na ně někdy ani nečekají odpověď, ale potřebují, abychom my, dospělí, s nimi zahájili skutečný dialog.

Část 1 z cyklu „Otázky a odpovědi pro děti“

Malé velké otázky?

Úvodní otázka se nám může zdát trochu zvláštní, ale možná jsme si ji někdy sami položili doma nebo na chatě, když jsme tam nějaká podobná zvířátka objevili.

Přítomnost švábů spojujeme se špínou a nemocemi, ale vědci jsou přesvědčeni, že i oni jsou součástí členitého a moudře sestaveného potravního řetězce, který začíná u hmyzu a směřuje až k nám. Vymření těchto malých tvorů by bylo, jak tvrdí, z dlouhodobého hlediska pro všechny žijící druhy fatální. A to zatím nemluvíme o tom, že mnohá tato zvířata budou pravděpodobně v budoucnosti důležitou složkou naší potravy!

Otázka na šváby však souvisí s mnoha dalšími, které při prvním pohledu zpochybňují moudrý řád světa: „Proč Bůh stvořil viry, které zabíjejí?“ „A proč Bůh dopouští, aby hurikány ničily domy v Asii?“

Děti si velmi brzo uvědomují, že stvoření není v takovém pořádku, jak se zdá v příběhu knihy Genesis, kde vše působí harmonicky, moudře a mírumilovně a vše dává smysl. Ve „skutečném“ světě se dějí věci úplně jiné. Děti znají slova jako sopečné erupce, tsunami, zemětřesení: příroda je pak pro ně plná nebezpečí, která ohrožují lidský život. Proč je na světě tolik násilí a zla?

Pokud je Bůh Stvořitelem tohoto světa, je opravdu dobrý? Co když nedokázal vytvořit lepší svět? Je opravdu tak mocný, jak se říká?

Vypadni z klece

Nenechme se těmito otázkami chytit do pastí, ale naučme se na vztah mezi Bohem a přírodou dívat jinak. Opusťme naivní představu, která za každým přírodním jevem vidí Boha.

Bůh chce svět, miluje ho a udržuje, ale nemanipuluje s ním jako loutkář s loutkou. Nestojí za každým švábem, ani za každým zemětřesením! I svět má svou nezávislost, autonomii a své zákony...

Tváří v tvář vesmíru, který ho obklopuje, by člověk chtěl být pánem všeho, ale musí se naučit, že tento svět je mnohem větší než on a že je jeho součástí; bez něj by totiž nežil.

Jeho posláním není vlastnit všechno, eliminovat to, co se mu nelíbí, a ničit a využívat přírodu takovým způsobem, že nakonec sám trpí následky svých sobeckých a neuvážených rozhodnutí.

„Zlo“, které existuje v přírodě

Co potom říci o negativních jevech, které vidíme v přírodě? Především to, že existuje nepochopitelné, nevysvětlitelné a neospravedlnitelné zlo, které může být skutečně velké. Pravděpodobně nikdy nenajdeme odpovědi na všechny naše otázky, ale můžeme se vyhnout nesprávným interpretacím, jakým je například názor, že Bůh „s tímto zlem souhlasí!“

Bůh nás naopak zve, abychom využívali naši inteligenci a dokázali se vyhnout přírodním katastrofám, abychom žili v harmonii (souladu) s přírodou a budovali správné systémy ochrany, vyhýbali se nebezpečnému chování nebo volbám, které se obracejí proti nám. Kdykoli člověk jedná dobře, Bůh je na něj nesmírně hrdý.

Z biblického hlediska pak můžeme uvažovat ještě o jedné věci: může být nějaká souvislost mezi zlem v přírodě a tím, že člověk odmítl Boha? Nebyla původní harmonie stvoření, do které patřil i člověk, zásadně zevnitř narušena jeho pýchou a pocitem, že si může dovolit všechno a nikdo, ani Bůh, mu v tom nebude bránit? Víme totiž, že v materiálním i duchovním světě je všechno navzájem propojeno – tedy jistě i naše rozhodování proti Stvořiteli mohlo zásadně ovlivnit a zranit celé stvoření.

Autor: Gianni Friferio

*S laskavým svolením nakladatelství Elledici překlad a úpravy z Dossier Catechista
8/2019 – 2020 David Žofák.*